

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavric.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7, v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reši, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od »Soča« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1.60. »Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naši knjigarni, v tobakarni Schwarz v Šolski ulici, Jellersitz v Nunski ulici in v Korenski ulici št. 22; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogami ter s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti prejemna ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h. ali gld. 6.60
pol leta 6 K 60 3.30
četrt leta 3 K 40 1.70

Posamične številke stanejo 10 vin. Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane na ročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje erke po prostora. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Pesem o lažnjivem Kljukcu

vrzenskemu škofu v album.

II.

Torej pesem o lažnjivem Kljukcu moram zapeti, in sicer v album propalemu kandidatu za nadškofa in metropolitana, ki je revež moral ostati le vrzenski škof brez palice in mitre! Bodi! Da je ni poštene dlake na meni, to morajo verjeti brunni »bravci« katoliške svetnice, ki je pobožno glasilo vrzenskega škofa. Ni je kmalu grdobije, katere bi mi ne bila prišivala na suknjo. »Gorica« je šla v prepobožni gonji proti meni tako daleč, da me je slikala v najgrših barvah na podlagi dejanj, katera je zgrešil dr. Anton Gregorčič, ko se je varno skrival za mojim hrptom ter tako vzrastel čez glavo vsem, ki smo se deset let zanj topli, zanj delali in zanj — trpeli. In ko je menil, da nas več ne potrebuje, se nas je otresel, da bi mu ne motili lovorik, katerih si sam ni prislužil, in njegova nova kardinica je povzdigovala njega v deveta nebasa, kako je vzvišen nad vsak greh — jaz pa sem zavrženo človeče, ki je tako in tako! In ako sem se v žaljeni svoji duši oglasil in zabrusil Gregorčiču v tolsti obraz: »Ne jaz, to si ti, ti si za mojim hrptom spletal taka in enaka kovarstva!« — tedaj se je »Gorica« zgražala nad mojim »ovadustvom«! Lep osel bi bil, ako bi molčal! Kdor je za mojim hrptom in na moj račun toliko grešil, kakor dr. Anton Gregorčič, ta naj se lepó skrije, da ga ne obsije več božje sonce, ne pa da si drzne slepariti svet z listom, kakor je »Gorica«, ki je hotela mene moralno in materijalno uničiti z grehi, katere ima na vesti on, — on, božji namestnik dr. Anton Gregorčič!

Zadnje čase je »Gorica« polna »lažnjivega Kljukca«, kar naj bi bil Andrej Gabršček, kakor živi in diha. — No,

takega psovjanja se še živo spominjam, ko sem bil teden za tednom »lažnjivi Kljukec«, ki je s svojim imenom varoval dr. Antona Gregorčiča, da ga za njegove grehe, polagane v »Sočo«, niso pregnali iz Gorice za vaškega kaplana.

Koliko hrupa so vzbudili »Tutti frutti«! Ni je hujske muke v katoliškem peklu od one, ki so jo prisodili meni za nje, dasi je bil rajni kardinal mnenja: »das wird nicht schaden!«, ko so klerikalci hoteli spraviti »Sočo« na indeks. Toda še nikdar niso »Tutti frutti« izzvali tolikoše viharja, kakor mojsterski »Tutti frutti« iz peresa dr. Antona Gregorčiča. To je bilo čtivo! »Tako se mora lumpe zgrabiti za ušesa!« me je učil, »da jih ves svet pozna, povedali ste jim vse grdobije javno, pa vam nič ne morejo!« In po takem receptu je obdelaval pobožni katoliški namestnik božji, ko je prišel od maše: svoje duhovne brate v Kristusu, svoje stanovske tovariše, svoje neposredne predstojnike, dekane, župnike itd., kdor je bil napoti njegovi svetosti.

Sejal je veter in izzval — vihar. Pričenši pri proštu Jordanu in dr. Mahničū do zadnjega kaplana je bil podpisan protest proti »nesramnim lažem in obrekovanjem«, proti grdemu udrihanju po duhovnih sobratih — in vsa ost je bila naperjena proti dr. Antonu Gregorčiču, češ: le on in nikdo drugi ni mogel zagrešiti tako slovečega uzorca za »Tutti frutti«. In govorilo se je javno, da takega človeka treba odpraviti iz Gorice za kazen v — Trento za vikarja.

In dr. Gregorčič? Zatajil je svoje tako proslulo dete, zatajil ga celó javno v »Soči«, še več: obsodil ga je, — a lažnjivi Kljukec sem moral ostati jaz, da je Gregorčič ostal v Gorici in postal to, kar je. Takrat sta bila prišla k meni dva duhovna gospoda in govorila: »Vi nespametni mladi človek! Mi vemo, da tega greha niste vi zagrešili! Ne sprejemajte ga na svojo dušo!

Vi ne poznate Gregorčiča, ki vam ne bo hvaležen za toliko žrtav! Ko vas ne bo več potreboval, vas brne od sebe! itd.« — Ostal sem stanovitno pri »lažnjivem Kljukcu«, da sem rešil Gregorčiča pregnanstva in s tem narodu »ljubljenca in voditelja!« — Prav mi je! Zato pa me Gregorčičeva »Gorica« danes psuje z »lažnjivim Kljukcem«, dočim je res, da ne sovražim nobenega grdega dejanja bolj nego laž, s katero naj se škodi če treba celó sovražniku.

Dr. Anton Gregorčič se je izkazal nedosegljivega mojstra v ubijanju političnega nasprotnika. Za nas navadne ljudi je politični nasprotnik še vedno lahko naš dober znanec, ali če to ne, vsaj osební sovražnik ni treba da smo. Pri dr. Gregorčiču je prešlo povsod v strupeno osebno sovraštvo. In ako nasprotnika ni mogel ubijati z dejstvi ali izmišljotinami, ki se dotikajo nasprotnika, tedaj je posegel po bližnjih osebah — in udri po njih, žali jih do dna duše, da bo takó zadet tudi nasprotnik! Ko vendar ni prizanašal g. dr. Jos. Tonkliju in ga mesaril, kakor Gregorčič še ni bil razkosan nikdar, mu to ni zadoščalo. Privlekel je v javnost celó njegovo ženo ter na najnedelikatnejši način z ženo ubijal v javnosti moža. Vsakdo vé, da žena ni Nežka, katero se lahko zapodi iz hiše, ko se je naveleča, zlasti ne žena moža, ki hoče imeti odlično mesto, kakoršno je imel dr. Tonkli! In ako ima mož z ženo nesrečo, je to pač hud udarec, in malo jih je, ki ga znajo prenesti. Ali da je katoliški duhovnik tako brezobrazen, da vlačí v javnost celó ženo, da bi smešil in ubijal moža, to se mi je studilo — in osamosvestil sem se toliko, da sem jaz, 24-letni mlad človeček, črtal najstrupenejšo pušico na — ženo, ki ni imela v naši politici nikdar nič govoriti. Dr. Gregorčič, ko je to videl, se je rdeč od jeze kakor kuhan rak gugal na stolici pred menoj — in videl sem, kako ga je jeze grabila! — Dobili smo ostre za-

vrnitve, zgražali so se ljudje na toliki nesramnosti, da celó z ženo ubijamo, žalimo, obrekujemo moža. In zopet je bil dr. Anton Gregorčič nedolžen kakor velikonočno jagnje, — tista hijena pa, ki niti žene ne pusti na miru, tisti »lažnjivi Kljukec« sem ostal — jaz! Gregorčič si je zadovoljno mel roke, da se je tako imenitno »spasel nad svojim tekmečem, a za njegov greh sem trpel — jaz.

Proti koncu takratne sesije deželnega zbora so se bili hudo zagnali proti dr. Tonkliju imuni gospodje, njim na čelu dr. Anton Gregorčič z dvojno imuniteto, toda niso imeli toliko močatosti in pogumna, da bi nastopili odprt boj na svojo odgovornost, marveč skrili so se za moji hrbet. In varni so bili! Dr. Tonkli je tožil »Sočo«, ali ni se hotel zadovoljiti le z menoj, ker je bilo očitno, da so pravi krivci drugod. Pravda je bila sitna in nevarna! Toda dr. Gregorčič me je za božjo voljo rotil, naj prevzamem vso odgovornost sam, — in postal sem zopet »lažnjivi Kljukec« celó tako daleč, da sem si osvojil kaznjiva dejanja dr. Antona Gregorčiča ter rešil njega in njegove oprode škandaloznega poraza, ki bi jih bil politično uničil za vselej. Ako bi bil poslušal svete dobrih prijateljev, bi bil takrat pustil Gregorčiča in njegovo ožjo bando, da bi telebnili v propast, iz katere ni bilo rešitve. Toda z mladeniškim pogumom in požrtvovalnostjo, ki je imponovala i nasprotnikom, sem se bojeval za Gregorčiča in ga — rešil.

Gregorčiču je huda predla, kajti čutil je i sam, da hom jaz le fizično sedel na zatožni klopi pred porotniki, a resnični obtoženec bo on, duhovnik, profesor v semenišču, deželni in državni poslanec! In v strahu, ki mu je prešinjal lisjaško nprav, mi je napisal za vse glavne Tonklijeve priče cele vrste vprašanj, katera naj bi jaz stavil na nje na glavni razpravi. Vprašanja so se tikala rečij, ki so imele prokleso malo zveze z našo

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Morrel govori vse to čisto mirno; Valentina ga gleda pri tem s svojimi velikimi očmi, prizadevaje si, da bi mu ne dala videti do dna svojega srca, kjer je divjal najsilnejši nemir. »Toda, kaj nameravate storiti?« vpraša Valentina. »Imel se bom čast posloviti, gospica, roteč Boga, naj vam da srečo in mir, katera vam privoščim iz dna srca. Da, naj bode vaša bodoča sreča tako popolna, da pozabite celo na me!« »O!« zajechi Valentina. »Z Bogom, Valentina, z Bogom!« pravi Morrel in se pokloni. »Kam greste?« vsklikne mlada deklica vsa iz sebe, stegne svojo roko skozi omrežje in prime z njo Morrela, kajti le predobro je vedela, da je ta njegov mir umeten. »Prizadevati si hočem, da ne provzročim v vaši rodbini nikakega nemira in dam vzgled, kateremu naj slede vsi pošteni možje, ki pridejo v moj položaj.« »Predno me zapustite, mi povejte, kaj nameravate storiti, Maksimilijan.« Mladi mož se žalostno nasmehne. »O govorite, govorite!« pravi Valentina. »Rotim vas, govorite!« »Ali se je vaš sklep izpremenil?« »Ne morem ga izpremeniti, nesrečnik, to veste le predobro!« vsklikne mlada deklica. »Torej z Bogom, Valentina!«

Valentina strese omrežje z močjo, katere bi ji ne bil nihče pripisoval. In ko Morrel hoče oditi, pomoli obe roki skozi omrežje in jih sklene.

»Kaj nameravate storiti?« vsklikne. »Jaz hočem vedeti! Kam greste?«

»O, bodite mirni,« pravi Maksimilijan, obstavši tri korake pred vrati. »Zaradi svoje žalostne usode se ne nameravam maščevati nad kakim drugim človekom. Kdo drugi bi vas morda strašil z grožnjami, da pozove gospoda d'Epinau na dvoboj in se bode z njim bil. Vse to je neumno. Kaj more on zato? Danes me je videl prvič v življenju in morda zdaj že pozabil, da me je sploh videl; da, ko sta vaša in njegova hiša slenili pogodbo, ni niti vedel, da sem na svetu. — Prisegam vam, da z gospodom d'Epinau nimam opraviti popolnoma ničesar in da mu zato tudi ničesar ne očitam.«

»Komu pa? Meni?« »Vam, Valentina? O, Bog me čuvaj kaj takega! Ženska je posvečena, ženska, katero človek ljubi, je sveta.«

»Torej samemu sebi, vi nesrečnik, samemu sebi?« »Jaz sem pravi krivec, ali ni res?« pravi Morrel. »Maksimilijan,« pravi Valentina, »Maksimilijan, vrnite se, jaz hočem, da se vrnete!«

Maksimilijan se ji približa z svojim sladkim smehljajem, in če bi ne bil tako izvanredno bled, bi ne bilo opaziti na njem nobene izpremembe.

»Čujte me, moja ljuba, moja oboževana Valentina,« pravi s svojim melodijoznim in zvocnim glasom, »ljudje, kakor sva midva, ki nisva nikdar gojila misli, zaradi katere bi morala zardeti pred Bogom ali pred ljudmi, taki ljudje lahko čitajo drug drugemu v srcu kakor v odprti knjigi. Nikdar nisem igral romana, nisem melanholičen junak, ne nagibam se niti k Manfredu, niti k Antonyu: toda brez besed, brez obotavljanja, brez

prisige sem vam posvetil svoje življenje. Vi me zapuščate, in še enkrat vam ponavljam, da imate prav; toda brez vas nima življenje za me nikake vrednosti; in izza trenutka, ko se oddaljite od mene vi, Valentina, ostanem sam na svetu. Moja sestra je srečna s svojim soprogom, ta je moj svaki, to se pravi zvezan z menoj po zunanjih vezeh, nihče me ne potrebuje, torej je moje življenje brez vsake koristi... Zdjaj poznate moj sklep, Valentina; počakam pa do zadnjega trenutka, kajti tudi človek, ki je obsojen na smrt, upa še vedno, da ga lahko doleti nepričakovana sreča in se vse predrugači. Počakam, da bode res omoženi, kajti ali ni mogoče, da gospod d'Epinau zadnji trenutek umrje? Ali ga ne odtrga lahko strela še pred altarcem z vaše strani? Vse je verjetno; če se gre za dve ubogi, zvesti srci, ali se ne zgodi lahko čudež? Torej hočem počakati; toda ko bode moja nesreča zagotovljena, nepreklično zagotovljena, napišem zaupno pismo za svojega svaka, drugo za policijskega prefekta, v katerih obvestim imenovana dva o svoji smrti. Potem že najdem primeren prostor, kjer si poženem krogeljo v glavo, in to se zgodi tako gotovo, kakor gotovo sem sin najbolj poštenega moža, ki je kdaj živel na Francoskem.«

Nežno Valentinino telo krčevito vstrepeta; onemogla se nasloni na omrežje, roke ji omahnejo in dve debeli solzi ji zdrsneta po licih.

Mladi mož stoji pred njo s temnim in odločnim obličjem. »O, iz usmiljenja,« pravi, »iz usmiljenja bodete živeli, ali ni res?«

»Ne, na mojo čast, da ne,« pravi Maksimilijan. »Kaj vendar hočete? Vaša vest ostane čista, saj ste storili svojo dolžnost.«

Valentina se zgrudi na kolena, srce ji hoče počiti. »Maksimilijan,« pravi, »Maksimilijan, prijatelj moj, na tej zemlji moj brat, tam gori nad zvezdami moj soprog, prošim

pravdo, a so bila ponižujoča, zasmehu-
joča, natolcujoča, in komur so veljala,
si ni mogel pridobiti simpatij porotnikov.
In loy, na kratkovidnost porotnikov je
bil edini namen Gregorčičevih vprašanj.
— Ko sem jih prečital, sem vskliknil:
»Ali gospod doktor, saj to ne more
biti res, jaz tega ne morem ne reči ne
dokazati, — in sodni dvor ne more pri-
pustiti teh vprašanj!« — Gregorčič se
je namuzlji moji najvnosti in dejal
pomenljivo: »Vprašanje mora dopu-
stiti, le odgovor lahko odkloni. Toda
dovolj je vprašanje — in pričča je
zgubila vso veljavo!« — Ali ni bilo to
mojstersko napeto proti sobratom v Kri-
stusu?! Kljukce vseh Kljukcev bi ne bil
bolj navihan!

Tik pred razpravo sva se z dr.
Tonklijem poravnala na nujno prigo-
varjanje dr. Staniča, mojega zago-
vornika. Dr. Stanič je bil gotovo po-
gumen mož, ali v tej pravdi mu je
upadel pogum, ko je govoril z veljavno
pričo — g. dr. Abramom. Sprevidel
je, da so naperili boj proti dr. Tonkliju
— lažnjivi Kljukci, ki so pa tako
nesramni, da se hočejo skrivati za mojim
hrbtom, nastopiti na razpravi kot pričé
in — prepustiti me naposled usodi ne-
prijetne obsodbe. Stroški bi bili
veliki, katere bi moral končno naj-
brže zopet nositi le sam. Dr. Anton
Gregorčič ni vprašal po računu — in
pred svojo vestjo in od danes naprej i
pred vsem svetom mi je dolžan lepo
svoto za pravdne troške! Kdo je bil
lažnjivi Kljukce, — in za koga sem
moral jaz prevzeti ta lepi naslov, ki
Gregorčiču še danes tako ugaja, da m-
psuje po svojem umazanem skrpecalu?!

(Dalje pride.)

A. Gabršček

DOPISI.

Iz goriske okolice. — Pozor solkanskim
krčmarjem, ker sedaj dobijo nekega finanč-
nega organa, ki je doslej drugodi mnogo brez
potrebe nadlegoval krčmarje, pa če so storili
svojo dolžnost še tako natančno po predpisih.
Zahteval je, da se mu je moralo brisati sode,
tolči proč pečatni vosek, držati svečo itd.
Konečno je pa še ta veliki gospod rekel
stranki, da kdor noče streči financi, naj opusti
obrt. Lepa je ta! Ali smo krčmarji tu radi
njega ali on radi nas?

Iz Tolmina. (Razjasnilo). Na različna
g. glavarjeva, g. Lasičeva in g. Kašceva po-
jasnila o darovanih 123 K za tukajšnje ubogo
šolsko mladino in javno hvalisanje prvih dveh,
dovoljeno naj bode pa še meni jedno povedati.
Povod k temu daja mi pojasnilo g. Kašca v
„Sv.“ z dne 21. t. m. šte. 15.

Povdarjam, da izključno v teh gnjilih
razmerah, zaradi tolikih težkih žalitev od
strani g. Lasiča na mojo osebo in mojo čast

in ker sta g. glavar in g. Lasič proti meni
agitirala pri volitvah osmih zastopnikov v
okraj. šol. svet — razumno z veliko blamažo,
pisal sem g. Kašči dne 25. januarja t. l.
sledenče pismo:

Spoštovani prijatelj!

Nič nimam proti temu, da si v včerajšnji
»Sv.“ (dne 24. januarja t. l. št. 7), objavil g.
glavarja in šol. nadzornika kot nabiralca
123 K za tuk. ubogo šol. mladino, tudi nimam
nič proti temu (teško mi je o sebi govoriti, pa
sem prisiljen zaradi jasnosti), da nisi mene pred
meseci objavil kot darovalca nekaj šolskih
potrebščin za tuk. šol. mladino. Le omeniti sem
hotel, da je to nedosledno, kar Te spravlja
jako čudno luč. Jaz sem nastopnega mnenja:
Objavljati vse, ali pa nobednega. Sicer bi se
lahko mislilo, da nekoje nabiralce iz posebnih
namenov v časnikih imenuješ in druge pa
kot darovalce iz posebnih namenov in ozirov
v časnikih zamoleduješ.

Splošovanjem udani Ti prijatelj

Tolmin, 25. januarja 1906

A. Vrtovec.

S tem pismom opozorjen je g. Kašca
čez dva meseca se javno zahvalil. — Tu je
dovolj jasno, s kako mero meri in s kakim
nožem reže g. Kašca.

Gosp. Kašca se pod svojo pojasnila tudi
pogumno podpiše. Vsakdo ni tako srečen, biti
v zavetju in pod zaščito.

Na podlagi aktov! — in inspiriran po
c. kr. okraj. šol. nadzorniku g. Andreju La-
siču, spisal si prijatelj neko okrožnico proti
meni in silite sedaj čast. učiteljstvo podpisati;
tudi take tovariše silite podpisati, za katere
sem jaz toliko krvavel. To je naravnost demo-
ralizacija in korupcija!

Tudi za Tebe, tovariš, postavil sem se
z vsemi močmi v bran, ko te je grof Marenzi
z žendarmi v pričo otrok zagnal iz šole in Te
vrgel na cesto. Koliko truda in koliko vihar-
nih prizorov je bilo v sejah okraj. šol. sveta,
da se Te je na moja prizadevanja rešilo.
Sedaj si pa Ti prijatelj postal Boudula proti
meni. Sicer pa pričakujem prav hladnokrvno
belega dne one okrožnice. Ven ž njo! V jav-
nost s podpiši, kolikor ste jih vlovili. Pa
kolikor slišim praviti, bode tudi tu velika
blamaža. C. kr. okraj. šol. nadzornik ima že
toliko blamaž, da jih ne more več sam nositi;
zato si pa prišel Ti v Tolmin pomagat mu
blamaže prenašati.

Ti hodiš zanj v žerjavico po kostanj in
pereš zamorca ter ga še malo pokadiš. Svo-
bodno! A dovoli, prijatelj, tudi meni toliko
prostosti, da Te včasih tu pa tam malo
pogačem.

Tolmin, 22. februarja 1906.

Andrej Vrtovec.

Rihenberg, 20./2. 1906. — Volitve v ob-
činsko starestinstvo so se, kakor znano izvršile.
— Med starešinami je res nekoliko uglednih
mož, ali žalibože večina takih, ki niso kos
svoji nalogi.

Proti volitvam je uložen rekurz. Kakor
se sliši, isti dospe najdalje do „Lijaka“. (Torej
niti do Volčjedrage). No, počasi! Kako daleč
dospe, pokaže prihodnost! Strah ima pa vse-

edno naš „Jože“. — Ako smemo verjeti jav-
nemu govoricenju, se je izrazil, da ne sme
noben „rekurzarjev“ nikdar prekoračiti nje-
govoga hišnega praga. — Očka! bodite uver-
jeni, da se bode mo mi „rekurzari“ kar največ
mogoče ogibali Vašega praga. — Ako nas pa
osoda do tega prisili, da bode mo primorani
potrkati na Vaša vrata, Vas pa prav uljudno
že sedaj prosimo, da bode te odpustljivi ubogim
grešnikom, sosebno pa, ako Vam obljubimo
poboljšanja! — Dalje se sliši govorica, da nas
spravijo vse tiste pod ključ, ki smo podpisali
„rekurz“. Ako ne bode zapor prevelik, nam
ni nič na tem, očka, ker uverjeni smo, biti
potem občinski starestine. Vedite pa, da ne
smete preveč na glas klicati volka v puščavi,
ker je nevarnost, da resnično pride. — Glede
prestopa Vašega praga vedite pa, da nismo mi
„rekurzari“ nič kaj preveč ponosni na Vaš
obisk — če pa pridete, bodite uverjeni, da
Vam ne damo z metlo, ako nam zajamčite,
da se bode te ne samo na pamet navadili IX.
Božjo zapoved, ampak da se bode te iste tudi
držali.

Ako nimate „katekizma“, izvolite po-
prašati preč. g. sina, ki je doktor sv. pisma, ter
Vam gotovo raztolmači rimsko številko IX.

Uverjeni, da nam ostanete za ta mali
čas zdravi, Vas zagotovimo, da nabere mo dovolj
„popra“ za velikonočne „potice“.

Ajdovščina. — Podružnica slovenskega pla-
ninskega društva za ajdovski in vipavski sodni
okraj je zbrala dne 10. t. m. letos drugič
svoje člane in prijatelje na „Planinski ples“.
Spominjaje se lanskega tako lepo uspelega
plesaja, pričakovalo je letos njega vse z veseljem
in zanimanjem. In nade niso varale. Ples je
uspel moralno in materijalno popolnoma. V
primeru okrašenimi dvoranami hotela „Šapla“
zbralo se je lepo številno članov in gostov.
Opazili nismo le stalnih obiskovalcev zabav in
narodnih priredb v Ajdovščini iz Vipave, Lo-
kavca, Šmarja, Ceste, Križa, Dornberga, tem-
več zastopana sta bila tudi Gorica in daljni
Trst. Po obili udeležbi odlikoval se je posebno
nežni spol in planincem je bilo dokazati, da
niso čvrstih nog le v gorah, ampak tudi v
plesni dvorani.

Odbor izreka ob tej priliki iskreno za-
hvalo velerodnim obitelji Danilo Godinovi,
Vencelj Jochmannovi, Vekoslav Lokarjevi za
posojene krasne cvetlice, g. Ivanu Šapli za
brezplačno prepustitev dvorane, gg. Ignaciju
Kovaču in Evgeniju Rayerju za preplačano
vstopnino ter konečno vsem onim gospodom
in damam, ki so darovali v pušico za pla-
ninsko kočo.

Domače in razne novice.

Osemdesetletnica. — Včeraj je obhajal v
Villi Vicentini visokocasti gosp. Josip Fur-
lani, duhovnik-zlatomašnik, svojo osemset-
letnico.

Temu uzoru duhovnika, visokocenjenemu
rodoljubi in obče spoštovanemu jubilanu naše
odkrile čestitke!

Poročil se je dne 20. t. m. Alojzij Mo-
horčič, posestnik iz Sel, z Alojzijo Ožbi-

čev o, hčerko posestnika Leopolda Ožbiča,
vrlaga naprednjaka iz Štomaža. Obilo sreče!

Pevskemu in glasbenemu društvu je daroval
5 K gospod Anton Obidič, čevljarski mojster
v Gorici, ki je obhajal 19. t. m. s svojo gospo
soprogo srebrno poroko. Hvala! Še mnogo let!

Novi nadškof in knez. — Dne 21. t. m. je
bil v Rimu tajni konzistorij, v katerem je
imenoval papež več škofov. Med temi je tudi
dr. Fr. Sedej, novi nadškof in knez goriški.

Slovesno ustolčenje novega nadškofa in kneza
je določeno za dan 25. marca, na praznik ozn.
M. D. — kakor smo mi to pred kratkim že
naznanili.

Premeščen je sodnijski avskultant g. Fr.
Vidmar iz Rovinja v Kobarid.

Poseben vlak bode vozil jutri na pustno
nedeljo in na pustni torek iz Trsta v Krmin
in obratno. Vlak pojde čez Bivij. Iz Krmina
odide vlak ob 11.50 dop. ter dospe v Trst ob
1. pop. Zvečer odide iz Trsta ob 11.55 ter
dospe v Krmin ob 1.57 po polnoči. Izdajali
se bodo za ta vlak navadni vozni listki, na
katerih je opazka, da je povratek brezplačen.
Tako se dovoli torej pri tem vlaku 50% po-
pusta.

S Krka se nam piše, da priredi odbor
Hrvatov in Slovencev na Krku veliki ples v
prostorih „Hrvatskega Doma“ v Vrniku v
korist „Družbe Sv. Cirila in Metoda za Istro“.
Med odmorom šaljava pošta, korjandoli in
šaljiva tombola. — Ustopnina 1 K, za obitelj
2 K. Dobrovoljne prinose sprejema dr.
Provet. — Narodne noše se priporočajo.
Svirala bo mestna godba s Krka.

Katoliško vseučiliško društvo je imelo dne 28.
pret. mes. v Solnogradu svoj 23. glavni shod.
Predsedoval je nadškof solnograški, kardinal
Katschthaler. Glasom računskega izvestja ima
društvo 2,489.767 kron imetja. V minolem
letu je prirastlo 447.344 kron, med temi je
tudi dar 200.000 kron neke dame iz visokega
plemstva. — Koliko je v tem slovenskega
denarja?!

Odsek za plesno šolo gor. slov. mladine izraža
tem potom svojo zahvalo cenj. g. odbornicam
in g. Moleku za njih trud, kakor tudi cenj.
gg. obiskovalcem za njih vstrajnost.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v
Sežani je priredila v nedeljo 18. t. m. zabaven
večer v korist družbi. Udeležba je bila obilna.

Požar. — V Ločniku je pogorel hlev
kmetu Jos. Medveščku. Gasili so sicer pridno,
ali vseeno je škode 1500 K.

Brez sredstev. — V Podgori je prišla žan-
darmerija nekega Mihaela Trnovca, ker je bil
brez vsakih sredstev. Ker nima nikakih doku-
mentov, se tudi ni dalo dognati, odkod je. —
31 letni tujec V. Fiala se je predstavil tu-
kajšnji policiji, ker je bil brez vsakega vinarja
in dela. Posljejo ga domov.

Pevski zbor rok. bralnega društva v Tolminu pri-
redi dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer v Pod-
šolarjevi dvorani plesni venček. Vstopnina
2 K. Čisti dohodek je namenjen novourstanov-
ljenemu pevskemu skladu. K obilni udeležbi
uljudno vabi odbor.

te, zori kakor jaz, živi s svojimi boletinami: neki dan naju
mogoče združiti.“

„Z Bogom, Valentina!“ ponovi Morrel.

„Moj Bog,“ pravi Valentina in dvigne svoje roke z zvzi-
šenim izrazom proti nebu, „vidiš, da sem storila vse, kar sem
mogla storiti kot ubogljiva hčerka: prosila sem, rotila, jokala;
mojih prošenj ni uslišal in moje solze ga niso ganile. Torej
dobro,“ pravi odločneje in si obriše solze, „raje umrjem sra-
mote kakor zato, ker bi me pekla vest. Vi bode te živeli, Mak-
similijan, in jaz bode mo vaša. Kdaj? Takoj? Povejte, ukazite,
pripravljena sem.“

Morrel, ki se je zopet oddaljil za nekaj korakov, da bi
odšel, in se zopet vrnil, blede vesolja in z močno vtirpajočim
srceom, pomoli Valentina skozi omrežje obe svoji roki.

„Valentina,“ pravi, „draga prijateljica, ne govorite z menoj
na ta način, ampak raje me pustite, da umrjem. Če me ljubite
tako, kakor ljubim jaz vas, zakaj naj bi mi bilo treba, da vas
dobim s silo? Ali želite moje življenje iz človekoljubja? V tem
slučaju raje umrjem.“

„Sicer pa,“ zamrmra Valentina, „kdo na svetu me ljubi?
On. Kdo me je tožalil v dnevih moje žalosti? On. Na koga sem
stavila vse svoje upanje, na koga se obrača moj žalostni pogled?
Nanj. Pri kom molči moje krvave srce? Pri njem, pri njem
in vedno pri njem. Da, prav imate, Maksimilijan, hočem ti slediti
ter zapustiti očetovo hišo in vse. O, kako nevhvalna sem!“
vsklikne Valentina ihte. „Vse, celo svojega deda pozabim!“

„Ne,“ pravi Maksimilijan, „njega ne zapustiš. Rekla si,
da mi je, kakor se zdi, gospod Noirtier naklonjen. Pred najinim
begom mu torej vse razodeneš, in njegovo dovoljenje blagoslovi
najino zvezo; in ko bode va poročena, pride za nama in bode
imel mesto jednega otroka dva. Pripovedovala si mi, kako se
pogovarjaš z njim; o, tudi jaz se kmalu naučim tega ganljivega
jezika. O, prisegam ti, Valentina, mesto obupa, katerega sem
se bal, naju čaka sreča, čista nebeška sreča.“

„O, pogledj, Maksimilijan, pogledj, kako velika je tvoja moč
nad menoj; to, kar mi praviš, skoro verjamem, in vendar si je
to nemogoče misliti, kajti moj oče me bode preklinjal in mi
ne odpusti nikdar; njegov neupogljivi duh poznam. In posluj-
šajte, Maksimilijan: če bi kak slučaj ali Bog ve kaj, kratko
sploh kako sredstvo poroko zadržalo za nekaj časa, potem po-
čakate, ali ni res?“

„Da, to vam prisežem, če vi prisežete meni, da se ta
strašna poroka nima izvršiti nikdar in da v slučaju, da bi vas
vlekli v pisarno in pred duhovnika, rečete ne.“

„Prisegam ti, Maksimilijan, in sicer pri najsvetejšem na
svetu, pri spominu na svojo mater.“

„Torej potakajva,“ pravi Morrel.

„Da, potakajva,“ odvrne Valentina, ki si oddahne pri tej
besedi, „saj je na svetu tako mnogo stvari, ki lahko rešijo
nesrečneže, kakoršna sva midva.“

„Torej se zanašam na vas, Valentina,“ pravi Morrel;
„vse, kar storite, bode dobro; in če bi vaši vendar vstrajali
pri zahtevi, da že jutri podpišite pogodbo, tičečo se poročitve
z gospodom d'Epinau?“

„Za ta slučaj imate mojo besedo, Morrel.“

„Mesto da podpišete...“

„Pridem k vam, da zbeži. Toda zdaj pojdite; da ne
bodeva skušala Boga, dotlej več nočeva govoriti, kajti skoro je
čudež, da naju tu ni še nihče zasačil. Ah, in če bi se izvedelo,
kako se shajava, bi ne imela nobenega pripomočka več.“

„Prav imate, Valentina, toda tako izvem...“

„Po notarju gospodu Dechampsu.“

„Poznam ga.“

„In po meni sami. Pišem vam, o tem bodite prepričani.
Moj Bog, ta zakon mi je ljub prav tako malo kakor vam, Morrel.“

„Dobro, dobro. Hvala, moja obožovana Valentina,“ odvrne
Morrel. „Torej je dogovorjeno vse: če se zgodi to, česar se
bojiva, vas počakam tu, vi mi padete v naročje, pred ograjo

naju počaka voz, vi vstopite, jaz vas odpeljem k svoji sestri,
in potem pokaževa, da se ne daga zadaviti brez obrambe kakor
dve jagnjeti.“

„Naj bode,“ pravi Valentina; „in tudi jaz vam rečem,
Maksimilijan, da mi bode prav vse, karkoli storite.“

„O!“

„Ali ste torej s svojo ženo zadovoljni?“ vpraša mlada
deklca žalostno.

„Moja oboževana Valentina, če rečem da, je s tem rečeno
premalo.“

„Recite vedno tako.“

Valentina, oziroma njene ustnice se približajo omrežju,
in Morrel začuti sladki diš njenih ust ter pritisne od druge
strani svoje ustnice na hladno, neizprosno pregrajo.

„Na svidenje!“ pravi Valentina, utrgavi se tej sreči. „Na
svidenje!“

„Pismo dobim od vas?“

„Da.“

„Hvala, draga žena! Na svidenje!“

Začuje se imev poljuba, in Valentina izgine med drevjem.
Morrel sliši kumenje njene obleke, glas njenih korakov
po pesku, dvigne oči z neizrekljivo srečnim pogledom proti
nebu, se zahvali Bogu za toliko ljubezni in tudi odide.

Mladi mož se vrne v svoje stanovanje ter čaka ta in
prihodnji dan zastoj. Naslednje jutro, ko baš hoče oditi k
notarju, gospodu Deschampsu, dobi po pošti pismo in slut
takoj, da je od Valentine, da si ni še nikdar videl njene pisave.

Pismo se je glasilo sledeče:

„Solze, rotenje, prošnje, vse ni nič koristilo. Včeraj sem
bila dve uri v cerkvi Saint-Philippe du Roule, in ti dve uri
sem molila k Bogu iz dna svoje duše: Bog je neizprosen kakor
ljudje, in nocoj ob devatih se ima podpisati pogodba.“

„Kakor imam samo jedno srce, tako imam tudi samo
jedno besedo, Morrel, in to besedo sem dala Vam, kakor je
Vaše moje srce.“

Predavanje o Slovenih v belgijskem oficirskem kazinu. — Belgijski dopisnik „Slov. Naroda“ poroča: Gospod Janko Vukasović-Stibilj, podpolkovnik in poveljnik srbske žandarmerije, rojen Slovenec (naš goriški rojak) je čital te dni v belgijskem oficirskem kazinu obširno predavanje o Slovenih. Velika dvorana kazina je bila natlačena polna srbskih častnikov, ki so z zanimanjem poslušali g. Vukasovića, ki je govoril o geografskem položaju, zgodovini in literaturi Slovencev. Predavanje je bilo zelo skrbno sestavljeno in tako točno, da sem se čudil, kako ga je tako točno mogel sestaviti g. Vukasović, ki živi v Srbiji že čez trideset let! Slovenci moramo biti g. podpolkovniku Vukasoviću hvaležni, da ni pozabil svoje ožje domovine; nego vpoznavo brate Srbe z njenimi naravnimi krasotami in s težkimi položajem, v katerem se Slovenci nahajamo. — G. Vukasović, s katerim večkrat prihajam v dotiko, pridno čita slovenske časopise in knjige. On je tudi član „Slovenske Matice“. — Cenjene čitatele bo gotovo zanimalo, ako jim povem, kako je ta krasen človek prišel v Srbijo. G. Vukasović je bil najprej v hercegovski ustaji l. 1876, kjer je bil ranjen v nogo. Ko je ozdravel, vstopil je kot prostovoljec v srbsko vojsko in se je udeležil obeh srbsko-turških vojn, kjer se je tako odlikoval, da je postal podporočnik (lajtnant), a v srbsko-bolgarski vojni l. 1885. je bil že poročnik (nadlajtnant). Pa tudi v mirnem času se je pokazal kot spreten častnik in je hitro napredoval. Bil je poveljnik III. pehotnega polka v Pirotu, pozneje poveljnik IX. pehotnega polka v Požarevcu, a v jeseni l. 1904. je bil imenovan poveljnikom cele srbske žandarmerije. Znan je g. Vukasović po celi Srbiji in povsod uživa splošne simpatije. Ta hrabri Slovenec nosi na prsih menda vsa odličja, kar jih srbski častnik sploh more dobiti. Gospod Vukasović je še danes krepak mož, čigar postava mora vsakemu imponirati. Razen tega je g. Vukasović tudi bojevit in navdušen kakor kak mladenič. Kadar govorim z njim o domačih slovenskih razmerah, se vedno huduje na „c. kr. Slovence“, a kadar čita o kakem napredku Slovencev, postane vesel in živahen in ves srečen je.

Odelek Gorica Soška podružnica Slovenskega planinskega društva. — Poleg „Ziljske podružnice“ moramo imenovati najvažnejšo „Soško podružnico“, bodisi po delokrogu bodisi pa tudi v narodnostnem oziru. — Kakor varuje prva mejo proti nemški strani, tako je naloga druge varovati jo na italijansko stran. Pri tem pa ima lažjo nalogo Soška podružnica, ker nima pred seboj tako po organizaciji nevarnega nasprotnika nego Ziljska. Z otvoritvijo nove železnice razširi in olajša se ji znatno delokrog. Postanejo pristopne izlete iz Trsta in iz Gorice „Juljske planine, Krnska skupina“ in zveza planinskih tur iz „Karnskih planin“ z imenovanimi skupinami. Posebno ugoden položaj pridobi Gorica, odkoder bode mogoče izvrševati ture na vse vrhove slovenskega ozemlja in vrhove, ki sicer stoje v italijanski kronovini in na nemški meji Koroske, a dajejo pregled zahodnih dolin, kjer prebiva še slovensko plemo. Olajša se mu tudi bližnji delokrog v okolici goriški, kjer se dobi po novi železnici kratko zvezo s Krasom.

Odelek planinske podružnice v Gorici ponuja svojim članom lažje izlete v goriški okolici, t. j. v „Brda“, doleno „Viparsko dolino“, doleni „Kras“, Trnovsko planoto, za bolj izvežbane turistične pa na vrhove juljskih planin, kaninske skupine in karnskih planin. — V prvi vrsti treba bo okrepiti središče za večje ture v Tolminu ter naslanjati se na obmejno podružnico v Kobaridu in Bovecu. — Soška podružnica šteje do sedaj le 240 članov, kar je gotovo premalo za tako imeniten delokrog. Zbog ponesrečene stavbe Trillerjeve kočje mora

se najpoprej skrbeti, da se postavi drugo kočjo v primernejšem kraju. Soška podružnica treba bode potem zdramiti, da napravi kočjo v kaninski skupini, kobariska na Matajurju. — V okolici goriški treba bode postaviti kazi-pote na vidnih krajih, ki označijo lepše izlete in ki bodo ob enem znaki, da tu prebiva zaveden slovenski rod, ki pozna in vpoštevava lepote svoje zemlje. Skrajno smatno je za goriške Slovence, da je prvi korak v tem oziru morala storiti „Česka podružnica“ v Trstu, ki je razen tega, pot na vrh sv. Valentinca. — Ako moramo konstatirati, da šteje italijanska planinska podružnica v Trstu preko 450 članov in da ima ta podružnica nalogo proglašati julske planine kot del italijanskega teritorija, nas to gotovo vspodbudi, da ne jenjamo poprej, dokler ne dosežemo vsaj istega števila v obrambo lastnega teritorija, kakor so ga dobili Italijani v ofenzivne svrhe.

Pristopnina za člane znaša 6 K na leto, prvo leto se plača tudi 2 K vstopnina. Ako se zbere za goriški odelek vsaj 200 članov, osigura se goriški zaščiten delokrog in da se Soška podružnica dvigne med prve izmed slovenskih, pozivljamo rodoljube v okolici goriški, da bi se glasili kot zaupniki, posebno na onih krajih, ki vabi slovenskega ljubitelja naroda na izlet, tako n. pr. Dornberg radi Trstlja, Ribehberk za celo lepo okolico, v Sempasu in Črničah za izlete na robove trnovske planote, v Kojsem za Brda in sv. Gendro, v Kanalu za obmejne vrhove.

Kdor želi postati zaupnik, obrne naj se na odbornika Soške podružnice g. dr. Henrika Tuma, odvetnika v Gorici, kateri mu da potrebne informacije in nabitralno polo. — S planinskim pozdravom: Soška podružnica slovenskega planinskega društva odelek Gorica.

Nesamno žaljenje goriških Slovencev. — Ta teden je bil v Gorici virtuoza na goslih Čeh František Ondříček. Koncertoval je v terek in četrtak v gledališni dvorani. Pri takih prireditvah pač vedno iščejo prireditelji Slovence, ki kaj radi prihajajo na koncerte itd., ali branijo pa se nalepiti po mestu tudi slovenske lepake. Nalepljajo laško-nemške, le slovenskega besedila se branijo kakor hudiči krži. Tako je bilo tudi to pot. Mi smo takoj zahtevali tudi slovenske lepake, ker nam gre za čast slovenskega imena v mestu, in ker je drugače pač že samo po sebi umljivo, da se ne sme prezirati jezika onega, od katerega se hoče kaj imeti. Knjigar Wokulat v Raštelu, ki prevzema take prireditve, stoji na tem stališču, da morajo biti lepaki laško-nemški, seveda pa pri tem prav pridno išče Slovence ter pošilja okoli slov. listov prošnja za reklamo. Postavili smo se temu po robu ter zahtevali slov. lepake. Tudi so že bili — ali sedaj se je začelo žaljenje od kraja. Pa kako prefrigano je bilo to zasnovano in izvedeno. V terek zvečer je bil prvi Ondříčekov koncert. Da bi Slovenci ne izostali, vsled kakke agitacije, je pripovedoval raznim slov. gospodom, da bodo za drugi koncert v četrtak že tudi slovenski lepaki. K nam je prišel okoli 5. ure pop. ter naročil 30 lepakov za drugi koncert z laško-slovensko-nemskim tekstom. In kako se mu je mudilo! Do večera je hotel imeti lepake. Ker je to nemogoče, se mu je pa vendar poskrbel do koncerta v dvorani krtačni odtis, da bi se še lahko kaj popravilo, drugi dan pa delo skončalo. Odtis je dobil, po koncertu so naznanili, da bo drugi koncert v četrtak — drugo jutro pa je sporočil Wokulat, da naj se počaka malce, da že sporoči do opoldne. Prejšnji večer je nam dajal razumeti, da ni nikake ovire za slovensčino na lepaku, da je opravljena naša zahteva itd., drugi dan, kakor hitro je izšla „Soča“, pa je odpovedal lepake — češ: prejšnji večer je

bilo vse polno Slovencev pri koncertu, najbrže pridejo tudi v četrtak, čeprav ne bo slov. lepakov, „Soča“ izide pa šele v soboto. — Na tako nesramno postopanje smo razpisali po mestu v tetrtek letake ter pojasnili žaljenje Slovencev. Mnogi, ki so hoteli iti h koncertu, niso šli, bilo je le kakih 10 Slovencev. Imena vemo. — Ogorčenje med Slovenci radi takega ravnanja od strani Wokulata je bilo veliko, in trpke besede so padale tudi na račun Ondříčka, kateremu je vse to intrigranje in žaljenje znano in pri katerem je prizadet kolikor toliko tudi on! Drugi koncert je bil jako slabo obiskan.

Slovenci se moramo postaviti odslej dosledno na to stališče, da k vsem takim prireditvam, h katerim nas vabijo ter k katerim tiče slovensčina, ne gremo, ako se ne ravna z našim jezikom povsem ravnopravno. To je naša narodna dolžnost, to zahteva čast našega imena. Kako se je ravnati nasproti takim ljudem, kakoršen je Wokulat, o katerem pravijo, da je češki renegat, kateremu smo pripomogli že do marsikakega kraja zasluzka, tega ni treba praviti, to ve vsak razumen Slovenec.

H koncu še to: Prav bi bilo, da se spravi odslej take prireditve v — „Trgovski Dom“! Ko pride prihodnjic kak slovanski umetnik v Gorico, naj koncertuje v „Trg. Domu“. Brez dvoma bo polno — žalilci in sramotilci slovenskega imena naj ostanejo daleč proč od nas!

„Sokolova“ maskarada „Ras ogorbu“ je vzbudila širom cele Primorske tako zanimanje, da je bilo danes dne 24. t. m. ob 11^{1/4} dopoldne pri kontrolni sedežev na balkonu „Trg. Doma“ le še 6 mest nezasedenih. Odbor si šteje v dolžnost, da to javi slavnemu občinstvu še pravočasno, da ne bode zadnji dan pusta zvečer nepotrebne zabavljanja: „ko bi bil jaz to vedel, zakaj se tega ni prej povedalo“ itd. kakor se običajno „simfa“ o takih prilikah. Vsako toraj več, kaj mi je storiti, če hoče na maskaradi sedet uživati vse ono, kar se stojet ne bode moglo....

„Pevskemu in glasbenemu društvu“ v Gorici je podaril g. J. Medved, trgovec dobljeno stavo v znesku 10 K. Bog plati in živi posnemovalce!

Delavsko konsumno društvo v Podgori sklicuje v nedeljo dne 4. marca v dvorano gospoda Bregant-a Štefan-a redni občni zbor s sledečim dnevnim redom:

1. Volitev nadzorstva.
2. Poročilo letnih računov in bilanca.
3. Določitev ustanovitve društvene bolniške blagajne.
4. Določitev dividendnega izplačila za gotovi najnižji znesek.
5. Določitev dnij gled. plačila udov za blago od njih kupljeno.
6. Slučajni predlogi.

Ravnateljstvo.

Opomba. — To društvo obstoji že par let. Letos ima 3250 K čistega dobička.

Sveli zakon je v nevarnosti — tako kričijo sedaj tisti klerikalni izpriječenci, ki so padli tako nizko, da jim je sploh nemogoče izpregovoriti kaj se kako resnično besedo. Po „katoliških“ časnikih, po prižnicah in privatno lažejo, da se snuje taka postava, da se bosta dva poročena lahko ločila, kadarkoli hoče eden. To je taka laž, kakoršne je sposoben edinole klerikalec. — Kaj se torej pravzaprav pripravlja? Hoče se odpraviti § 111. in 116. o. drž. zak., ki določata, da se katoliški zakon razdruzi samo v slučaju, ako eden izmed zakoncev umrje. Treba je upoštevati, da se ločujejo zakonski kljuba dose-danji taki postavi, kakor je omenjena; ta

dosedanja postava nima prav nikake take moči, da bi držala poročene toliko časa skupaj, da eden izmed zakoncev umrje. Ločitve niso dandanašnji nič tako nenavadne, ali kako se godi ločenim? S trski kažejo na nje; koliko nezakonskih otrok se rodi v konkubinat, ker je ločeni poročenci vezan po postavi, da se ne sme poročiti, dokler ne umrje oseba, na katero je vezan. Ločitev zakona pa je po cerkvenih postavah mogoča, in sicer tako, da se ločeni ali ločena zopet lahko poroč; to v izvestnih slučajih, katerih tu ne moremo navajati. Če pa pripušta cerkev popolno razdruzitev pri telesnih pomanjkljivostih, zakaj bi je ne pripustila tudi v drugih slučajih? Klerikalci imajo pri tem, da se oklepajo § 111., le grde namene. Postava o nerazdruzljivosti je v veljavi le še v Španiji in pa pri nas — povsodi drugodi so jo odpravili. In vendar živi na milijone katoličanov v srečnem zakonskem življenju v raznih državah. — Če se sprejme taka postava v državnem zboru, bo že tako sprejeta, da bo ubranjena vsaka zloraba, drugače bo le dobrodelna ter bo obvarovala ljudi marsikatega greha. — Naj povedo rajši, da cerkev druži vse, če le plača tako. Če se mestna vlačuga hoče varno vlačiti okoli, se poročil s kakim ničvrednim človekom. Cerkev jej tega ne odreče — ona pa živi naprej, kakor poprej; samo pred postavo je krita! — „Prismojenec“ govori o roparjih in liberalcih, ki hočejo uničiti sveti zakon! Tako govorijo ljudje iz hiš, v katerih je konkubinat doma! Proti njim je treba postaviti, ker so že tako sveti, da bi ne smeli imeti vsak svojo Perpetuo ter dajati pohujšanje! Svetost zakona le ostane v tem slučaju, če se odpravi gorje, združeno sedaj z njim!

O priliki poroke gosp. Zore pl. Locatelli z gosp. Avgustom Cejanom, c. kr. davčnim pristavom, zložili gostje za družbo sv. Cirila in Metoda 23 K 40 v in za „Šolski dom“ 12 K 20 vin.

Tatvine. — Neki 60 letni A. Persolja je ukradel kmetu Markiču v ulici ob Soči listja za 7 kg. — Neznani tat je ukradel vozaiku Igu. Volariču z Livka z voza na Kornu v gostilni vrečo fižola. Tatvina je naznanjena policiji.

Živinski trg. — Na živinski trg 8. t. m. je bilo priganih 637 glav goveje živine, 10 konj, 545 prašičev; na drugi trg 22. t. m. pa 597 glav goveje živine, 21 konj, 340 prašičev.

Po poroki je streljal kmet Josip Klej iz Roča v Istri. Ali streljal je s pištolo tako ne-previdno, da mu je odrgalo en prst ter je ranjen na roki. Moral je z ženitovanja v tržaško bolnišnico.

Bralno društvo „Lipa“ v Biljanj privedi v nedeljo dne 25. t. m. plesno veselico z maske-rado. V plesnih pavzah nastopa tudi društveni pevski zbor z raznimi pesmimi. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vujudno vabi — odbor.

Obrtniki Kanala in okolice vabijo na veliki obrtniški ples, kateri prirede v soboto 24. februarja 1906. v salonu hotela „pri zlatem levu“. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 2 kroni. Svoja vojaški orkester. Vstop le dovoljen le vabljenim. Kostumiranci dobrodošli.

Izpred sodnje — Ker se je zoperstavljal redarjem v Trziču, je obsojen A. Casellari na 5 daj zapora. — Iv. Zalatič je prodajal zastavljene reči. Zato bo sedel v zaporu 6 tednov in dvakrat se bo postil. — Adela in Ernest Miniussi sta se zoperstavljal redarjem v Trziču. Prva je obsojena na 20 K globe, drugi na 4 tedne zapora s postom.

Priloga. — Današnji številki je priloženo odprto pismo trdke Prigrad & Černetič, na katero opozarjamo p. n. občinstvo.

„Torej danes zvečer ob tri četrt na devet pri omrežju.“

„Vaša žena“

„Valentina de Villefort.“

„P. S. — Moja uboga babica postaja vedno bolj in bolj slaba. Včeraj se ji je pričelo blesti, danes so njene besede skoro blazne.“

„Ali ni res, Morrel, Vi me bodede ljubili zelo, da po zabim, v kakšnem položaju sem jo zapustila.“

„Mislim, da hočete dedu Noirtierju prikriti, da se ima pogodba podpisati nočoj.“

Morrelu ne zastojajo pojasnila, katera mu je dala Valentina, ampak gre še k notarju, ki mu potrdi, da se ima podpisati pogodba danes zvečer ob devetih.

Nato obišče Monte Crista, in tu izve vse drugo. Franc je obvestil grofa o slavnosti, ki se ima vršiti ta večer. Gospa Villefort ga je pismeno prosila oprostjenja, da ga ne more povabiti k sebi, ker noče biti odgovorna zato, da bi legla na grofovo čelo senca žalosti, katero sta povzročili v njeni hiši smrt gospoda de Saint-Méran in bolezen njegove soprage.

Prejšnji večer je bil Franc predstavljen markizi, ki je zato zapustila posteljo, a takoj nato zopet legla.

Morrel je bil, kar je pač lahko razumljivo, silno razburjen, in to ostremu Monte Cristovemu pogledu ni moglo uiti. Bil je s svojim mladim prijateljem pažljivejši in nežnejši kakor sicer, in Maksimilijan se baš še pravčasno spomni obljube, dane Valentini, da ne odkrije grofu vsega svojega srca.

Miadi mož je čez dan dvajsetkrat prečital Valentino pismo. Bile so to prve vrste, katere je dobil od nje; opajale so ga bolj in bolj ter ga spominjale, da ji je objubil, da jo osreči. In res, kakšno varstvo je potrebno mladi deklici, ki sklene kaj tako pogumnega, kakšno vdanost zasluži od strani onega, kateremu žrtvuje vse! Kako izključno mora biti predmet njegovega najiskrenejšega in najsvetejšega čaščenja! Ona je zajedno vladarica in žer, in rekel bi, da je

jedno dušo, da se ji je mogoče dostojno zahvaliti in jo zadostno ljubiti.

Z nepopisljivo ginjenostjo je mislil Morrel na trenotek, ko mu Valentina poreče:

„Tukaj sem, Maksimilijan, vzemi me!“

Vse je skrbno pripravil za beg; na vrtu je skril v meteliki dve vrvasti lestvi, in pripravljen je bil kabriolet, katerega je hotel voditi sam. Nobenega sluga, nobene luči. Svetilke je hotel prižgati, toda šele potem, ko prideta iz prve ulice, da ju ne zasaci morda kljub vsi njuni previdnosti policija.

Zdaj pa zdaj je Morrelovo telo močno vstrepetal; mislil je na trenotek, ko bode pomagal Valentini plezati čez pregrajo, ko bode držal trepetajočo na svojih rokah, na svojem srcu ono, kateri je doslej komaj upal poljubiti konec njenih prstov.

Toda ko je prišlo popoldne, ko se je bližala usodepolna ura, je čutil potrebo, da bi bil sam; srce mu je silno utripalo, najbolj priprosta vprašanja, da, celo glas katerega izmed njegovih prijateljev bi ga bil motil; zaprl se je in poskušal čitati, toda njegov pogled je drsel čez vrste, ne da bi vedel, kaj je njih vsebina, in vrzel je knjigo od sebe, da bi stotič premislil, če je vse dobro pripravljeno za beg.

Ura se je končno približala.

Nikdar niso pustili zaljubljeni svojih ur, da bi šle mirno svojo navadno pot; Morrel je svojo premikal tako, da je bila ob šestih že poldevetih. Zdelo se mu je torej, da se je čas odpraviti na pot, kajti rekal si je, da se ima pogodba sicer podpisati šele ob devetih, da pa Valentina morda ne počaka tako dolgo. Ukrenil je torej vse potrebno ter bil v svojem vrtu, ko je ura v stolpu cerkve Saint-Philippe du Roule bila osem.

Konja in voz je skril za pol razpadlim zidovjem, za katerim se je skrival navadno sam.

Dan se je polagoma nagnil, in drevesa na vrtu so bila podobna temnim, molčečim sencam.

Morrel zapusti svoje skrivališče, se približa omrežju, pogleda ono stran, a ne zagleda nikogar.

Ura bije po devetih.

Nemirno pričakujet se Morrel sprehaja in se vrača v vedno krajših presledkih k pregraji. Vrt potemni bolj in bolj, a nobena obleka se ne posviti skozi to temo, noben šum bližajočih se korakov ne prekine te globoke tišine.

Hiša, ki jo je razločevati skozi listje drevja, ostane temna, v nobenem oziru podobna hiši, v kateri se ima podpisati ženitvena pogodba.

Morrel pogleda na svojo uro, ki kaže že skoro deset, toda k nesreči vdari ura v stolpu, katero je že enkrat slišal, šele pol desetih.

Torej je minulo že pol ure nad čas, katerega je določila Valentina, v neplođnem, mučnem pričakanju.

Pri vsakem najmanjšem šumljanju listja, pri vsakem najslabotnejšem dihu vetrice mu stopi na čelo mrzel pot. Trepetaje pritrdi lestvico in stopi na spodnji klin, da bi ne izgubljaj časa v odločilnem trenotku.

Tekom tega omabovanja med strahom in upanjem, tekot teh brezmejnih srčnih muk bije ura v cerkvenem stolpu deset.

„O,“ zamrmra Maksimilijan plaho, „nemogoče je, da bi trpelo podpisovanje pogodbe tako dolgo. Premislil sem vse okolnosti, preračunal čas, ki ga morejo zavzeti podpisovanje pogodbe in vse druge formalnosti; moralo se je zgoditi kaj posebnega.“

In zopet prične hoditi, vsak hip bolj razburjen, pred pregrajo gori in doli ter si zdaj pa zdaj h'adi svoje vroče čelo ob mrzlem železu. Ali je Valentina vsled prevelikega napora omedlela? Ali so preprečili njen beg? Samo to dvojse si je mogel misliti naš prijatelj, in oboje je bilo zanj jednako brezupno.

Naenkrat ga prešine misel, da je Valentini na begu morda vzel strah njene moči in da leži onemogla v drevoredu na vrtu.

„O, če bi bilo tako!“ vsklikne in spleza z bliskovito hitrostjo po lestvi. „In jaz sem izgubljaj čas in čakal!“

(Dalje pride.)

Kdor ima psa v Gorici, pa ga še ni naznanil magistratu, mora to storiti do 10. marca t. l. Po tem času se ne naznanjene pse polovi, gospodarji bodo morali plačati pa se kazni.

Brašno in pevsko društvo v Doljni Vrtojbi priredi v nedeljo dne 25. t. m. ples za ude in vabljenega goste v prostorih g. Jakoba Maraža pri cerkvi. Vstopnina k plesu 2 K. Svirala bode godba na lok iz Gorice.

Odprli lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Gliubich.

Ponočna služba v lekarnah. — V času od 25. febr. do 4. marca t. l. bo ponočna služba v lekarnah Cristofoletti-Gliubich.

Listnica. — G. Fr. K. v T. — Poslanega dopisa pod naslovom „Iz učiteljskih krogov“ ne moremo priobčiti, ker učitelj krogi bi se lepo zahvalili za hvale osebe, ki je ne zaslužijo. — G. dop. v Devinu: Prihodnjic.

Kdor rad pije kakao, naj poizkusi enkrat Ivana Hoffa kandel-kakao. Ta ima izmed vseh kakaovskih vrst najmanj toščice (19% proti večkrat nad 50%), je torej resnično ničtoščat, jako lahko prebaven in ob najboljšem okusu zaradi tesne zveze s sladom izredno redilen ter hasnivo celo najslabotnejšemu organizmu. Ker je poleg tega jako poceni, se lahko rabi v vsakem gospodinjstvu.

Dolilna reforma.

Včeraj je predložila vlada načrt volilne reforme v poslanski zbornici. V zbornici pride 455 poslancev, Slovanov bo 230, Nemcev 205, Lahov 16, Rumuni 4. — 230 Slovanov bo stalo nasproti 225 Neslovanom.

Slovenske dežele bodo zastopane tako-le:

Kranjska dobi 11 poslancev, vsi Slovenci.

Štajerska 28 poslancev, 6 Slovencev med temi.

Koroška 10 poslancev, 1 Slovenec med njimi.

Trst 5 poslancev: 4 Lahi, 1 Slovenec.

Istra dobi 5 poslancev: 2 Laha, 2 Hrvata, 1 Slovenec.

Goriško-Gradišansko dobi 5 poslancev: 3 Slovenci, 2 Laha.

Volilni okraji v naši deželi: prvi volilni okraj: sodnijski okraj Goriški brez Gorice in Ločnika, pa z občinami Biljana, Kožbana, Medana.

Drugi volilni okraj: sodni okraji Ajdovščina, Komen, Sežana in občini Doberdob in Devin.

Tretji volilni okraj: sodni okraj Gradišče in Tržič, izvzete so prej navedene občine.

Četrty volilni okraj: Krmin z Gorico in Črčnikom, izvzete gori navedene občine.

Peti volilni okraj: sodni okraji Tolmin, Cerklno, Kanal, Kobarid in Bolec.

Slovenskih poslancev bo 23, za 8 več nego sedaj. Jugoslovanskih poslancev bo po tej predlogi 36, sedaj 27.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Včeraj je bil važen zgodovinski dan v zbornici. Vlada je predložila volilno reformo. Vse je z napetostjo pričako-

valo, kaj bo.... Gautsch je imel daljši govor, v katerem je razpravljal o glavnih mislih predloge. Povdarjal je zlasti odstranitev volilnih zlorah in odpravo cenzusa. Matematična razdelitev okrajev da je nemožnost, pri rešitvi narodnega vprašanja je vzela vlada na podlogo teritorialni princip. Izjema na Moravskem. Predlaga pomeni zgoščenje narodnostnih mandatov. Vlada podlaga tudi poostrene zakone za volilno svobodo. Volilna pravica naj bo tudi prosta. Skončal je, da hoče vstrajati do konca, njegov padec bi ne bil padec volilne reforme. Govoru je sledilo burno odobravanje pri Slovanih, soc. demokratih in v jednom delu Nemcev. Vsenemci so ves čas kričali.

(Slovenci ne moremo biti zadovoljni zlasti gledé Štajerske in Koroške, kjer nam pritiče več mandov!) — Volilno pravico ima vsak moški, 24 let star, ki stanuje v občini najmanj 1 leto. Volišče je vsaka občina, ki ima 500 prebivalcev; volilne imenike sestavljajo županstva in morajo biti razpoloženi 14 dni. Volilne komisije bodo sestavljene jednako kakor sedaj.

Prihodnja seja državnega zbora bo 6. marca. Kot 2. točka je na dnevnem redu volilna reforma.

Volitve v tržaški mestni zastop se bodo vršile v času od 12. do 22. marca t. l.

Napad si je izmislil v Trstu delavec Jos. Mislej z Vipavskega. Pravil je policiji, da ga je nekdo napadel ter mu vze 100 K. Ker je bil Mislej natrkan, se je sodilo takoj, da si je napad le izmislil.

S ponarejeno krono je hotel plačati v Trstu v ljudski kavarni neki delavec kavo. Kavarnar je ni hotel sprejeti. To je delavca razjezilo, da je podrl kavanarja na tla. Prišla je policija, ki je zaplenila krono ter vzela delavca na zapisnik.

Skupno konferenco vseh slovanskih klubov poslanske zbornice namerava sklicati češki klub, kakorhitro je predložila vlada zbornici volilno reformo.

Umrli je višjesodni predsednik graški grof Gleispach, eden največjih sovražnikov slov. naroda.

Heinejeva oporoka. — Sedaj ko se na algeriskih konferenci borita Francija in Nemčija, je vredno vedeti, kako se glasi oporoka nemškega pesnika Heinea, ki je umrl pred 50 leti v Parizu v Avenue Matignon. Na smrtni postelji je narekaval notarju v pero: „Kakoršenkoli je položaj naše domovine, ne želim, da moji sorojaki prenesejo moj pepel v Nemčijo, ker nikdar mi ni bilo na tem nudiči svojo osebo za politične maškerade. Sebi sem postavil v svojem življenju veliko nalogo, da delam za srčno sporazumljenje med Nemčijo in Francosko ter da uničim umetna sredstva neprijateljev demokracije, ki špekulirajo v svojo korist na mednarodne presodbe. Mislim, da sem od svojih someščanov in od Francozov zaslužil samo dobro, moja hvaležnost nasproti njim pa je brez dvoma največje dobro, koje zapuščam“ — Ta oporoka je dala sedanjemu nemškemu cesarju povod, da je zabranil, da se postavi Heineju spomenik v Düsseldorfu, ker ni bil dopustil, da se prenese njegov pepel v Nemčijo. Kakor znano, je postavila rajnika cesarica Elizabeta spomenik Heineju na Krfu. Prvotno je hotela postaviti ta spomenik v kakem nemškem mestu, ali Bismarck je zral to preprediti.

Izseljevanje. — V nedeljo je odpeljal parnik „Sofja Hohenberg“ iz Trsta 70C izseljencev, v Spletu in Dubrovniku se jih je pridružilo še 300; med njimi 200 Črnogorcev.

Okrajni glavar izgubil. — Okrajni glavar Orešek v Krškem na Kranjskem je nenadoma izginil. Orešek je baje obolet na umu.

Strasen zločin še vedno prikrit. — Pred letom so našli v bližini Firence 38 letno Rafaelo Pratesi prebodeno z nožem; 38 ran je imela.

Zaprti so bili dva delavca, na katera je letel sam. Ali jednega so izpustili takoj, drugega pa po 13 mesecih, ker se jima ni moglo nič dokazati. Pravih zločincev pa tudi še niso mogli najti.

Oboroževanje v Švici. — Zvezni svet v Bernu je zahteval 10.400.000 frankov kredita za pomnožitev municijske zaloge in 2.215.000 frankov za nove gorske topove.

Algeciras mesto v južni Španjli, blizu Gibraltarija, kjer se vrši maročanska konferenca, je staro rimsko mesto, ki se je zvalo Julija transducta. Ko so leta 711 Mavri prišli na Španjlo, so najprej zauzeli to mesto, ki so mu dali ime Algeciras, kar znači v arabskem jeziku: otok. Mesto šteje danes 12.000 prebivalcev in je poglavito mesto okraja, h kateremu pripada tudi Ceuta, ki leži na afričanski obali. Iz Algeciras se vidi preko zaliva Gibraltar, ki je v angleški posesti. Prav blizu je tudi maročanska obala, le 12 kilometrov oddaljena.

Maroko zavzema velikanski prostor 812.300 kvadratnih kilometrov. Prebivalcev ima Maroko nad 12 milijonov, ki so skoraj vsi mohamedanske vere in govore arabski jezik. Prebivalstvo se bavi največ: poljedelstvom.

Ciganski kongres se bo vršil v kratkem v Sofiji. Cigani hočejo imeti tudi volilno pravico.

Gospodarstvo.

Novi vinski zakon.

Avstrijska postavadajalna oblast se bode v svojih prihodnjih zasedanjih pečala z novim vinskim zakonom. Ker seza novi vinski zakon globoko v koristi našega vinogradništva ter ima v kletarstvu provzročiti velik preobrat, zato bo koristno in potrebno, da se tudi naši vinogradniki pouče o vsebini prihodnjega vinskega zakona, ter da tudi oni stavijo svojim državnim poslancem predloge o tej zadevi. Novi zakon posebno nastopa zoper ponarejanje vin in razpečevanje takozvanih „polvin“.

§ 1. nam podaja definicijo o vinu, oziroma vinskem moštu. Kot takšno se mora nazivati le ona tekočina, ki se je pravilno iztisnila iz svežega vinskega grozdja. § 2. Prepovedano je vsako pomnoževanje vinskega pridelka, bodisi s pridajanjem vode, sladkorja ali drugih surogatov. § 3. Dovoljeno je le pridjati sveže grozdje, grozdno drozgalico, vinski mošt iz svežega grozdja, vino, drože, čisto ogljikovo kisline, snažno oglje za razbarvanje vin, karamoke za nabarvanje vin, dovoljena čistila, natrijsulfid v majhnih množinah za zdravljenje bolnih vin, kazein in brezaržečno žveplo za zveplanje sodov. Ali se sme dodajati tudi ogljikovokisloto apno za razkisanje vin, o tem je debata odprta. Zakonski načrt ga je sicer sprejel. § 4. govori o prepovedanih primesih. Vsaka druga primes je prepovedana, naj se dodaja že pred ali med vrenjem ali po vrenju! Prepovedane so spojine barija, stroncija in magnezije, raztopljive aluminijske soli, sadra ali gips, razne kisline in druge kislate snovi, barvila razven karamoke, umetne buketne primesi, umetna slajila vsake vrste, tudi saharin, dulcin in dr., voda, suho suđe vsake vrste, posebno tudi domače in tujezemskne rožine, sladkor, glicerin, kakor sploh vse snovi, ki imajo namen, pomnožiti množino ekstraktov, kislin in mineraličnih snovi; nadalje je prepovedano dodajati alkohol, konservne snovi, kakor salicijna kislina, borova kislina, fluorne spojine, sulfiti in mnogo drugih. Prepovedano je tudi enake snovi prodajati v ta namen. § 5. govori o ponarejenem vinu in polvinu. Prepovedano je vino (mošt) na katerikoli način ponarejati ali mu dodajati v § 4. omenjenih snovi. Kaznjivo je tudi takšna vina v prodajo razglaševati,

prodajati ali tečiti. Tudi petijot se ne sme prodajati. § 6, 7. in 8. govori o „šampanjcih“ in drugih enakih vinskih izdelkih, ki so še tudi zanaprej dovoljeni. § 9. Mešanje vinske drozgalice (mošta) s šampanjcem in drugim je prepovedano. § 10. Petijot za domačo rabo je dovoljen, vendar se mu ne sme dodajati niti sladkor niti alkohol. Množina petijota je odvisna od množine lastnih tropia ter se sme imeti le v posebnih sodih. Občina ima ves petijot svoje občine v evidenci. § 11. Vina, ki imajo ime po katerem kraju, se smejo le tedaj pod tem imenom prodajati, če so istega značaja in tudi vsaj deloma v istem kraju zrasla. Imena brd (vrhov) in letnikov se smejo le rabiti, ako je vino zraslo izključno le na istem brdu, oziroma ako je izključno istega letnika. Mešana vina raznih krajev smejo se le pod izmišljenim imenom prodajati. Ta imena ne smejo izvirati iz krajevnih imen. Katera vina smejo imena krajev (brd) nositi, se postavnim potom določijo. § 12, 13. in 14. govori, kako se bodo kleti uradno kontrolirale. § 15. Kdor greši namenoma zoper § 2, 4. do 12. te postavice, se kaznuje z 1 do 6 mesečno ječo in obenem z denarno globo do 10.000 K, prestopki iz nemarnosti ali nevednosti pa s 14-dnevno do trimesečno ječo in s 3000 K ali pa samo 3000 K. Kaznjencem, ki niso zmožni plačati, se kazni spremeni v ječo in sicer vsakih 50 K v 24 ur ječe. § 16. določuje kazni za prestopke § 13. in 14.

Promet v tržaški luki. — V minolem letu je priplula v Trst 9101 ladija s 3.002.026 ton, nasproti 9983 ladijam z 2.948.446 v letu 1904. V prvi vrsti se je povečal promet s severno in centralno Ameriko. Po železnici je dospelo v Trst 9.798.446 kvintalov, nasproti 9.066.122 kvintalov leta 1904. Odposlane je bilo iz Trsta 9.462.185 kvintalov, nasproti 8.646.242 kvintalov v letu 1904. Ta znatno povišani promet je imel za posledico, da se je moralo semtertje ustaviti vprejemanje blaga za Trst.

Ohranitev zdravja in varčnost sta tako važna za vsakogar, da je treba vestno vpoštovati vse, kar ji speši. Zato se tudi našim gospodinjstvom ne more priporočati dovolj toplo, da ne smejo nikoli več rodbinske mize puščati brez Kathreinerjeve Kneippove sladne kave. Nepomešana ali obilo dodana zrnati kavi, je glede okusa in zdrave točnosti vzor kavnine pijače, ki se je ne odreče nihče več, kdor je spoznal nje dobrodejne učinke. Zlasti vsaka skrbna gospodinja takoj opazi radostnega srca, kako izdaten prihranek v gospodinjstvu dosega z uporabo Kathreinerjevo kave. Treba pa je pozabiti na to, da ima samo pristna Kathreinerjeva kava v zaprtih izvornih zavojih z varstveno znakom „župnik Kneipp“ tako odlično prednost okusa po zrnati kavi. Posebno ne moremo dovolj iskreno svariti pred vsemi odprto odtehtanimi oprazenimi izdelki.

Svila za bluze od 65 kr. do gld. 11:35 m. Zadnje novosti! — Pošt-nine in colnine prosto v hišo. Bogato izbor uzorcev na razpolago. — Tovarna svile Henneberg v Curihu.

Radi preselitve se prodá hiša

ki nese 6°.

Ni treba izplačati vse glavnice, zado-stuje 3000 K na račun.

Več se izvé v ulici Bertolini št. 8, pritličje Posredovalci so izključeni.

Pomladne in letne novosti!

POPLIN

je volнено blágo nove mode francoskega sistema.

Cena te izborne vrste blaga:

- I. Meter fl. 1:28 — K 2:46
- II. „ „ 1:96 — „ 3:92
- III. „ „ 2:45 — „ 4:90

Edina zaloga za Primorsko

PREGRAD & ČERNETIČ

Prva goriska modna in manufakturna trgovina
Gorica „Trgovski dom.“

RAZSTAVA V „TRGOVSKEM DOMU.“

Dražbeni oklic.

Podpisani cestni odbor odda v zakup zgradbo nove dovozne ceste na Prvaško postajo Bohinjske in Vipavske železnice.

Ponudniki naj vlagajo svoje poslavno kolekovane pismene ponudbe, opremljene s 5% varščino v znesku 120 kron pri cestnem odboru v Podgori do dne 12. marca 1906.

Pogoji, načrt in proračun so razporejeni na ogleđ v uradu cestnega odbora od dne 26. t. m. naprej vsaki dan od 10. do 12. ure predpoldne.

Cestni odbor za gorisko okolico.

V Podgori, dne 21. februarja 1906.

Načelnik

Klančič

Otvoritev nove trgovine
na drobno in debelo
v Grgarju.

Podpisani otvorim v Grgarju veliko zalogo mešanega blaga na drobno in debelo, veliko pekarijo kakor tudi trgovino z usnjem in podplati, z žganjem, vinom in pivo na drobno in debelo.

Skrbel bom da bode vsako naročilo skrbno izvršeno ter blago prve vrste in sveže, da bode vsak odjemalec z mojo postrežbo popolnoma zadovoljen.

Cene bodo najnižje.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča udani

Alojzij Bratuž,

trgovec z raznim blagom na drobno in debelo
v Grgarju.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico, o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v priv. Schwann-Apotheke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevano brezplačno.

Odlikovana pekarija in sladničarna.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar
v Gorici na Kornu v (lastni hiši.)

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mno gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Prodaja tudi različne moke.

Zaščitna znamka: „Sitra“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za
Pain-Expeller

je splošno priznana kot izvrstno bol blažilno mazilo; cena 80 vin., K 1.40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah. Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatlah z našo zaščitno znamko „Sitra“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatemu levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpoložljiva.

VABILO

REDNI OBČNI ZBOR

Okrajne hranilnice in posojilnice v Sežani,

vpisane zadruga z neomejeno zavezo
ki se bode vršil

dne 11. marca 1906. v društvenih prostorih ob 9. uri predpoldne.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o izvršeni zakoniti reviziji zadruga.
2. Poročilo in odobritev računskega zaključka za l. 1905.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Razni predlogi.

Načelstvo.

Oklic.

Dne 28. t. m. ob 2. uri popoldne se prodá na prostovoljni dražbi v pisarni podpisanega c. kr. notarja kmetija »Pri Lokavščevih« v Sežani, ki je bila sodnijsko cenjena na krou 8000.

Ako ne bo kupeca za celo posestvo skupaj, se prodá vsako zemljišče za-se.

Dražbeni pogoji in sodnijska cenitev se lahko vpogledajo med uradnimi urami v pisarni podpisanega.

Sežana, dne 13. svečana 1906.

Dr. Albert Rumer,

c. kr. notar.

Usaka dama.

dobi pri meni dober zaslužek z izdelovanjem ročnih del; delo se razpošilja na vse kraje. Prospekte z gotovimi uzorci razpošilja za 30 vin. (v markah)

Regina Beck,

— Dunaj XX. Brigittenauerlande 28. —

Divne novosti za pustne veselice

čipke, cvetlice, bordure, modne tule, svile, šepe, rokavice in nogavice, moderce, ovratnice, perilo za gospode, toaletna mila in dišave v največji izbi samo pri

J. ZORNIK
GORICA

Gosposka ulica št. 10.

Postavno zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatis je kaznjiv.

Jedino pristen je
THIERRY-jev
balzam

z znamko zelena nuna.

Najstareje in neprekosljivo sredstvo proti motenju prebave, zeločnim krčem, koliki, katarju, prsnim boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patentov. zamaškom K 5 poštnine prosto.

THIERRY-jevo Centifolijno mazilo znano kot neprekosljivo sredstvo proti zastarelim ranam, vnetjem, poškodbam, oteklina vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3.60 poštnine prosto se razpošilja proti povzetju ali predplačilu zneska. Lekarnar A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Brošura s tisočimi originalnimi zahvalami je na razpolago zastoj in poštnine prosto.

Dobiva se skoraj v vseh večjih lekarnah in mirodnicah.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjena
najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omake, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.

Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christoffle.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

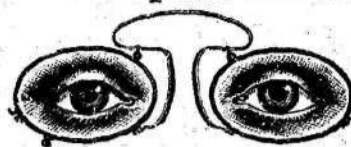
Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi žez Havre v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

J. Primožič

optik

naznanja, da je otvoril svojo delavnico

Gorica — ulica Vetturini št. 3.

Na prodaj ima: očala, zlata in niklasta, vse številke, barometre, toplomere, zdravniške toplomere, kukala, vage za vina in špírito, različne mikroskope ter druge v to stroko spadajoče reči.

Sprejema popravila ter pošilja ista na željo domov ter je sploh občinstvu na razpolago z najboljšim blagom.

Anton Milost,

v Solkanu hiš. št. 318.
blizu državnega kolodvora,

naznanja, da je otvoril

— novo gostilno, —

kjer toči domača in istrska bela in črna vina in pivo kakor tudi žganja več vrst.

Dobra kuhinja postreže v vsakem dnevnem času z gorkimi in mrzlimi jedili.

— Prenosišča za plujce. —

Obširno dvorišče za krogljanje.

Rojakom iz mesta in dežele se za obilen obisk toplo priporoča, zagotavlja solidno postrežbo in zmerne cene.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Račtelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najooneje kupovališče nraabrškega in drobnega blaga ter tkanila, proje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kačilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in ševaljarje.

Sretinjlce. — Ročni vencl. — Mašno knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 83-8

Gorica • Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofijijski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in plujna vina. Izvirno piizensko »prazdroj«-pivo.

Kako se predrzneš mi prinesiti drugi namesto priznano dobrega

„Ottoman-ovega“

papirja za cigarete in cigaretno cevke.

IV.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo in na menice po 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1904. (v kronah): Članov 1781 z deleži K=113.382. — Hranilne vloge 1.554.989-13. — Posojila 1.570.810-39 — Vrednost hiš 110.675. — (v resnici so vredne več). — Rezervni zalog 75.101-01.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podružnica v Spiljetu. Zastopstvo v Orizentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štorkiževo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravnorodne barve po K 140, bele barve K 2. Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nožne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostno bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim oč. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijska pijača iz kine in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim oljem.

Ene steklenice stane 1 krono 60 vinarjev.

Čas je denar

tako misli skrbna gospodinja, ki rajši kupuje izborne testenine **Znideršič & Valenčič-a**, nego da bi tratila zlati čas z izdelovanjem.

Zastopstvo za Goriško pri Josip Rovanu, Gorica.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMA TIZMU in PROTINU

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarna „All' Igua“, Via del Farneto 4.

Cena steklenice K 140. Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— pristo poštnine.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta tekočega leta dalje — vsled pridobljene koncesije od obrtne oblasti — sprejemati vsa naročila

električne luči in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vežbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halke) pričakujeta da, se bode slavno občinstvo ravno tako zapuno obračalo na podpisanca kakor doslej ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila spadajočega v našo stroko.

Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila spoštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.

V Gorici, za vojašnica štev. 13.

5 kron in še več zaslužka na dan

Družba za domača dela in strojeve za pletenje. Iščejo se osebe obojege spola za pletenje na našem stroju. Lahko in hitro delo skozi celo leto na domu. Ni treba nobenih znanosti. Se ne gleda na oddaljenost in delo prodajamo mi.

Družba za domača dela in strojeve za pletenje Tomáš H. Whittick & Co, Budimpešta, IV. Havas ulica 3-434. — Praga trg sv. Petra 7.-434.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

trg Koranj št. 11.

Hotel, restavracija in kavarna

Balkan

TRST.

Podpisana naznanjata, da sta prevzela dne 21. januarja zgoraj omenjene prostore.

Poslovanje je popolnoma reorganizirano.

Dvigalo, kopalji, električna razsvetljava, najtočnejša postrežba.

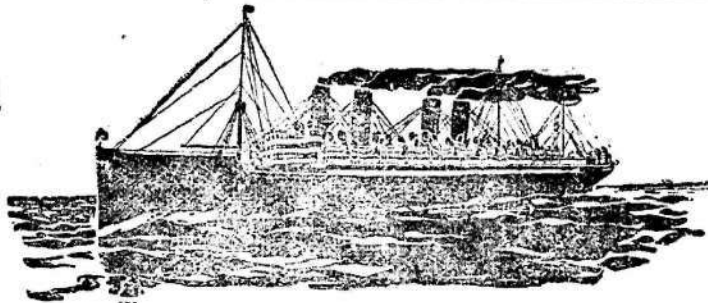
Izvrstna kuhinja — Izbrana vina.

Za mnogobrojen obisk se priporočata

Počkaj & Kögl.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“.

Iz Bremna v New York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“ in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomorska vožnja traja samo 5 — 6 dni.

Natančen, zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnege društva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v Ljubljani edino le pri

EDVARDU TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se tičejo potovanja, točno in brezplačno. — Postrežba poštna, realna in solidna. Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Arizono, Utah, Wloming, Nevada, Oregon in Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progi iz Bremna enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

POZIORI BERITELI